

A kábítószer fogyasztás szubszidiárius vétség. Ezért, ha a forgalomba hozatallal megvalósított kábítószer-kereskedelem kísérletének elkövetője egyúttal fogyaszt is kábítószer, terhére kizárólag a fogyasztást elnyelő kábítószer-kereskedelem büntetnének kísérletét kell megállapítani [Btk. 6. § (1) bek., 176. §, 178. § (6) bek.].

- [1] A törvényszék a 2015. július 2-án megtartott nyilvános tárgyaláson meghozott és kihirdetett ítéletében a II. r. terheltet bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetnének kísérletében, mint bűnsegédet [Btk. 176. § (1) bek., (3) bek.]. Ezért őt 3 év 6 hónap szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani.
- [2] Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította. Kimondta, hogy a II. r. terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.
- [3] Rendelkezett a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség viseléséről.
- [4] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a II. r. terhelt terhére súlyosítás érdekében, továbbá a társtetteség megállapítása végett jelentett be fellebbezést. A II. r. terhelt a büntetés enyhítése, míg védője elsődlegesen eltérő – enyhébb – minősítés, másodlagosan enyhítés céljából éltek fellebbezéssel.
- [5] Az ítélet tábla a 2015. október 6-án tartott nyilvános ülésen meghozott ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta: a II. r. terhelt cselekményét társtettesként elkövetettnek minősítette. Börtönbüntetését 5 évre súlyosította. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a II. r. terhelt tekintetében helybenhagyta.
- [6] Az irányadó tényállás szerint a II. r. terhelt – akinek a vádbeli időben élettársa volt az I. r. terhelt – egy C. nevű, Belgiumban élő ismerősével telefonon beszélve tett említést nehéz anyagi helyzetükről. Ekkor C. azt mondta, hogy tudna segíteni, ad kábítószer, amit eladhatnak. A II. r. terhelt az ajánlatot megbeszélte az I. r. terhelttel. Ezt követően az I. r. és a II. r. terhelt 2014. március első napjaiban Belgiumba utazott azért, hogy ott Magyarországon történő tovább értékesítés érdekében nagy mennyiségű kábítószer szerezzon meg. Belgiumban egy ismeretlen személytől az I. r. terhelt 2038 gramm bruttó tömegű amfetamin, valamint 2,18 gramm mennyiségű cannabis delta-9 THC típusú kábítószer szerzett meg, melyet tovább értékesítési céllal az I. r. terhelt által vezetett személygépkocsiban elrejtve 2014. március 6. napján Magyarországra – a lakatlan állapotú – K., H. úton található

ingatlanra szállítottak.

- [7] A II. r. terhelt tisztában volt azzal, hogy a gépkocsiban a kábítószer Magyarországra szállították. A kábítószer tovább értékesítését az I. r. terhelt intézte volna, azonban a fenti mennyiséget a nyomozóhatóság 2014. március 6. napján a K., H. úti ingatlanban megtartott házkutatás során lefoglalta.
- [8] A lefoglalt kábítószeresek együttes mennyisége meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát, annak 4270-4280 %-a (azaz mintegy negyvenháromszorosa), és meghaladja a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak a 427-428 %-a, azaz több mint négyszerese.
- [9] A terheltek az általuk használt K., Sz. Gy. téren lévő lakásukban a már korábban megszerzett – a csekély mennyiség felső határát el nem érő (annak 0,02-5 %-át kitevő) mennyiségű delta-9 THC cannabis tartalmú, melynek a totál THC mennyisége 0,001-0,28 grammra becsülhető – növényi anyagot is tároltak, mely a tettenérésüket követően fogatosított házkutatáskor szintén lefoglalásra került.
- [10] A fentieken túlmenően a II. r. terhelt 2014. március 6. napját megelőzően – pontosabban meg nem határozható időben – kokaint, valamint delta-9 THC (cannabis) kábítószereseket szerzett meg és fogyasztott el. Vizeletéből benzoilekgonint és THC-t mutattak ki. Az előbbi a kokain, az utóbbi a marihuána, hasis fogyasztását igazolja.
- [11] Az amfetamin, cannabis, a delta-9 THC, az MDMA, az MDMA kokain a Btk. 459. § 18. pontja alapján kábítószernek minősülnek.
- [12] A jogerős ítélet ellen a II. r. terhelt terjesztett elő meghatalmazott védője útján felülvizsgálati indítványt a Be. 416. § (1) bekezdésének a) és b) pontja, valamint – figyelemmel a Be. 373. § (1) bekezdésének I.c) pontjára, illetve III.a) pontjára – a c) pontja alapján.
- [13] Az indítvány szerint az elsőfokú bíróság törvényes vád hiányában járt el. A vád alapvető hiányossága ugyanis, hogy a forgalmazói típusú elkövetési magatartásba beolvadó fogyasztói elkövetési magatartás leírása oly mértékben hiányos, hogy az a védekezés kereteit sem jelöli ki. Miután a II. r. terhelt fogyasztói típusú elkövetési magatartása, amelyben nem törvényes a vád, szorosan összekapcsolódik a forgalmazói cselekményével, annak a része, így a vád ezen részének fogyatékosága kihat az egész cselekményre, a vád egészének a törvényességére.
- [14] Az indítvány szerint az indokolási kötelezettség megsértése azért állapítható meg, mert az eljárt bíróságok nem indokolták okszerűen, miből következtek arra, miszerint a II. r. terhelt tudott arról, hogy különösen jelentős mennyiségű kábítószer Magyarországra hozatalában működik közre.

- [15] Az első fokon eljáró bíróság ezzel kapcsolatos ténymegállapító tevékenységét a védő nem kifogásolta. Azt sérelmezte, hogy a bíróság a jogi indokolásban nem vonta le azt a megfelelő jogi következtetést, mely szerint e minősített esetért II. r. terhelt büntetőjogi felelősségét nem lehet megállapítani. Egy fikció rögzítése, és abból egy helytelen logikai következtetés még nem eredményezheti az indokolási kötelezettség teljesítését. Kifogásolta azt is, hogy egy tízmilliós nagyságrendű kábítószer szállítmánynál az I. r. terhelt remélt 600 000 forintos hasznából sem következik a II. r. terhelt ténytudomása. Az eljáró bíróságok az indokolási kötelezettségüknek akkor tettek volna eleget, ha a büntethetőséget kizáró okkal, a tévedéssel kapcsolatos tényeket is megfelelően indokolják.
- [16] Sérelmezte ezzel összefüggésben a védő, hogy az eljáró bíróságok a II. r. terhelt felelősségét olyan tényre állapították meg, amiről nem tudott. A tényállás szerint a II. r. terhelt nem látta, s így nem volt tudomása arról, mekkora mennyiségű kábítószerrel pakolt be az I. r. terhelt abba a gépkocsiba, amellyel Magyarországra utaztak. A megállapított tényállást azért minősítették helytelenül, mert az általuk elfogadott (részben tudati) tényekkel ellentétesen minősítették a II. r. terhelt cselekvőségét.
- [17] Megjegyezte egyúttal, hogy a tényállás alapján a II. r. terhelt cselekménye pusztán pszichikai bűnsejtelenség, így cselekménye a Btk. 176. § (1) bekezdésében meghatározott kábítószer-kereskedelem büntetendő a kísérlete, mint bűnsejtelenség, amelyre enyhébb, két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés az irányadó büntetés.
- [18] Mindezekre tekintettel a védő az alábbi indítványokat tette:
- [19] – a törvényes vád hiányával érintett részében az ítélet hatályon kívül helyezése és az eljárás megszüntetése,
- [20] – amennyiben a nem törvényes részében a vád elkülöníthető, a megmaradó cselekményrészek tekintetében az indokolási kötelezettség megsértésére tekintettel az első- és másodfokú ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása,
- [21] – a törvénysértő minősítés megállapítása esetén a minősítés és a büntetés megváltoztatása, valamint felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása.
- [22] A Legfőbb Ügyészség átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak találta. Álláspontja szerint a Btk. 178. § (6) bekezdésében írt szubszidiaritás csak akkor alkalmazható, ha fogyasztás, illetve ilyen célból történő megszerzés során fejt ki az elkövető súlyosabban büntetendő elkövetési magatartást. Az irányadó tényállás szerint a kereskedői magatartástól elkülönül a fogyasztói típusú magatartás és ez valóságos anyagi halmazatot alapoz meg. Ugyanakkor a törvénysértő

minősítés, a bűnösség körének bővülése nem eredményezte törvénysértő büntetés kiszabását, így a felülvizsgálatnak ezen indok alapján nincs helye.

- [23] Az indokolási kötelezettség megsértése kapcsán arra az álláspontra helyezkedett, hogy az eljáró bíróságok ellenőrizhető és elégséges módon számot adtak a tényállás megállapításához vezető, a Be. 78. § (3) bekezdése szerinti értékelő tevékenységükről.
- [24] A tévedésre és a törvénysértő minősítésre történő hivatkozás pedig nem vehető figyelembe, mert a tényállás nem támadható, az irányadó tényállás pedig tévedésre utaló tényt nem tartalmaz.
- [25] Mindezek alapján a Legfőbb Ügyészség a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatok hatályában fenntartását indítványozta.
- [26] A II. r. terhelt védője a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében, vitatva az abban foglaltakat, a felülvizsgálati indítványában foglaltakat fenntartotta. Kiemelte, hogy az indokolási kötelezettség megsértésére kizárólag abban az összefüggésben hivatkozott, hogy arra nem adott indokolást sem a törvényszék, sem a másodfokon eljáró ítélőtábla, hogy miért nem látták a tévedést, mint büntethetőséget kizáró okot megállapíthatónak annak ellenére, hogy az ezzel kapcsolatos tudati tényeket rögzítették az ítéletben.
- [27] A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 424. § (1) bekezdésének első fordulata szerint tanácsülésen bírálta el.
- [28] A Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot az abban rögzített tényállás alapulvétele mellett egyrészt a felülvizsgálati indítványban megjelölt – a Be. 416. § (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott – okból, másrészt – a Be. 416. § (1) bekezdésének c) pontjában írt egyéb eljárásjogi felülvizsgálati okok tekintetében – hivatalból [Be. 423. § (4)-(5) bek.] bírálta felül.
- [29] Ennek során a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, érdemében alaptalannak, a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatát érdemében – az alábbi indokok mellett – alaposnak találta.
- [30] Elöljáróban rögzíti a Kúria, hogy a felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amelynek kizárólag a Be. 416. § (1) bekezdésében tételesen felsorolt indokok alapján van helye. A felülvizsgálati eljárásban a Be. 423. § (4) bekezdésére tekintettel az indítványhoz kötöttség érvényesül. A Kúria csak az indítványban megjelölt felülvizsgálati ok(ok), valamint – a hivatkozott rendelkezés (5) bekezdése alapján hivatalból folytatandó vizsgálat keretében – a 416. § (1) bekezdésének c) és d) pontja szerinti eljárási szabálysértések alapján vizsgálhatja felül a jogerős ügydöntő határozatot.

- [31] A felülvizsgálati eljárásban a Be. 423. § (1) bekezdésének előírása szerint a tényálláshoz kötöttség érvényesül. A felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, ez a tényállás felülvizsgálati indítvánnyal nem támadható. Annak vizsgálata során tehát, hogy a bűnösség megállapítása, vagy a cselekmény jogi minősítése törvényes-e, csak a jogerős határozatban megállapított tényállás vehető figyelembe.
- [32] Eljárási szabálysértés vizsgálatára is csak akkor kerülhet sor, ha az a büntető eljárási törvényben kimerítően felsorolt, felülvizsgálati eljárást megalapozó eljárási szabálysértések között szerepel. Ezért azokat az indítványokat, illetőleg az indítványok azon részeit, amelyekben nem felülvizsgálati okra, vagy a tényállásban nem szereplő tényekre hivatkoznak, a Kúriának érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítania.
- [33] Felülvizsgálati eljárásban bizonyításnak helye nincs [Be. 419. § (1) bek., 388. § (2) bek.].
- [34] A Kúria az indítványozó által felhozott érveket a felülvizsgálat törvényileg szabályozott okainak tükrében vizsgálta.
- [35] A felülvizsgálati indítványt védője útján előterjesztő terhelt a felülvizsgálat indokaként a Be. 416. § (1) bekezdésének c) pontján belül két okra is hivatkozott.
- [36] A Be. 416. § (1) bekezdésének c) pontja alapján felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen akkor is helye van, ha a bíróság határozatának meghozatalára a Be. 373. § (1) bekezdésének I. c) pontjában meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor – nevezetesen ha az elsőfokú bíróság törvényes vád hiányában járt el.
- [37] A Be. 2. § (2) bekezdése szerint törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt, Büntető Törvénykönyvbe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi. A vád törvényes volta kapcsán tehát kizárólag a vádlói legitimáció, valamint a vádiratban foglaltak alanyi és tárgyi meghatározottsága vizsgálendő.
- [38] Jelen ügyben a megyei főügyészség nyújtott be vádiratot a törvényszékhez 2015. március 2. napján a II. r. terhelttel szemben a Btk. 176. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdése szerint minősülő (forgalomba hozatallal, jelentős mennyiségre) társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének a kísérlete miatt. A vádhatóság a II. r. terhelttel szemben – fogyasztással elkövetett – kábítószer birtoklás vétsége [Btk. 178. § (6) bek.] miatt nem emelt vádat. A vádirati, illetve az ítéleti tényállás ugyan egyaránt tartalmazza, hogy a II. r. terhelt az őrizetbe vételét megelőzően – közelebbről meg nem határozható időben – fogyasztott kábítószerrel, azonban az elsőfokú bíróság kifogástalan indokát adta annak, hogy a II. r. terhelt tekintetében ezt a magatartást miért nem minősítette

önálló bűncselekményként.

- [39] A Kúria nem értett egyet a védelemnek azzal az érvelésével, hogy a II. r. terhelt fogyasztói típusú cselekménye miatt emelt vád azért hat ki a terhére rótt vád egészének a törvényességére, mert szorosan összekapcsolódik a forgalmazói cselekményével. A jogerős ítéletben megállapított és a felülvizsgálat során irányadó tényállásból ugyanis ez a védői megállapítás nem igazolható. E tényállás tükrében a II. r. terhelt kábítószer fogyasztása és a jelentős mennyiségű kábítószer értékesítési szándékkal Belgiumból Magyarországra történő szállítása között – az időbeli egybeesésen túl – értékelendő kapcsolat nincs.
- [40] A Kúria észlelte, hogy a Legfőbb Ügyészség az átiratában – a Kúria Bfv.II.288/2015. számú felülvizsgálati ügyében képviselt legfőbb ügyészségi állásponttal ellentétes – téves álláspontot fogalmazott meg akkor, amikor azt fejtette ki, hogy a Btk. 178. §-ának (6) bekezdésében írt szubszidiaritás csak akkor alkalmazható, ha a fogyasztás, illetve ilyen célból történő megszerzés során fejt ki az elkövető súlyosabban büntetendő elkövetési magatartást. Az irányadó tényállás szerint a kereskedői magatartástól elkülönül a fogyasztói típusú magatartás és valóságos anyagi halmazatot alapol meg. Hozzátette azonban, hogy a törvénysértő minősítés, a bűnösség körének bővülése nem eredményezi törvénysértő büntetés kiszabását.
- [41] Ezzel szemben a Kúria a következőket állapította meg:
- [42] Az új törvényi szabályozás a Btk. 178. § (6) bekezdésében a fogyasztást önállóan pönalizálja a következők szerint:
- [43] „Aki kábítószer fogyaszt, illetve csekély mennyiségű kábítószer fogyasztás céljából megszerez vagy tart, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”
- [44] A törvény szövege a fogyasztáshoz nem köt mennyiséget, ezért a mennyiségi összegzés követelménye nem áll fenn. A fogyasztás céljából való megszerzés és tartás esetében pedig kizárólag csekély mennyiségre elkövetést pönalizálja önállóan.
- [45] Értelmezést igényel ugyanakkor a Btk. 178. § (6) bekezdésének az ún. szubszidiaritást meghatározó fordulata, nevezetesen: „ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg”. Korábban kérdésként merült fel a jogalkalmazói gyakorlatban, mely bűncselekménnyel állhat e törvényi tényállás látszólagos alak halmazatban, illetve az elkövető mikor veszíti el a fogyasztói státuszát.
- [46] A Kúria ezt a kérdést korábban már eldöntötte a Bfv.II.288/2015. szám alatt folyamatban volt büntetőügyben. Abban az ügyben a Legfőbb Ügyészség átiratában azt fejtette ki, hogy

„a fogyasztói magatartás már szubszidiárius bűncselekmény [Btk. 178. § (6) bek.], és mint ilyen beleolvad a kábítószer forgalomba hozatalával elkövetett cselekménybe.

- [47] Ezzel egyezően a Kúria a Bfv.II.288/2015/5. számú határozatában azt állapította meg, hogy „amennyiben a kábítószer-kereskedelmet elkövető egyúttal fogyaszt is a kábítószerből, kizárólag a fogyasztást elnyelő kábítószer-kereskedelem állapítható meg.
- [48] Egyúttal azt is eldöntötte, hogy az a cselekményegység, amelynek a keretei között a látszólagos alaki halmazatot feloldó szubszidiaritás értelmezendő, nem korlátozódik sem a Btk. 178. §-ában szabályozott kábítószer birtoklása, sem a Btk. 178-179. §-okban azonos cím alatt szabályozott kábítószer birtoklása bűncselekményekre, hanem emellett – egyidejű elkövetés esetén – egyaránt érvényesül a Btk. 176-177. §-aiban szabályozott kábítószer-kereskedelem tekintetében is.
- [49] Ennek megfelelően alkalmazandó a Btk. 178. § (6) bekezdésében szabályozott szubszidiaritás akkor is, ha az elkövető a kábítószer fogyasztása, illetve a kábítószer ilyen célból történő megszerzése során fejt ki súlyosabban büntetendő, a kábítószer-kereskedelem, vagy kábítószer birtoklása körében pönalizált elkövetési magatartást. A szubszidiaritás folytán az elkövető bűnösségét kizárólag a súlyosabban minősülő kábítószerrel visszaélés bűncselekményében, a jelen ügyben tehát a forgalmazásban lehet és kell megállapítani.
- [50] Ha tehát a forgalomba hozatal elkövetői magatartással megvalósított kábítószer-kereskedelem büntetnének kísérletét elkövető egyúttal fogyaszt is kábítószer, terhére kizárólag a fogyasztást elnyelő kábítószer-kereskedelem büntetnének kísérlete állapítható meg.
- [51] Minderre figyelemmel a II. r. terhelt védőjének a törvényes vád hiányára alapozott érvelését a Kúria nem találta alaposnak.
- [52] A felülvizsgálati indítvány további, érdemi felülvizsgálatot megalapozó eljárási szabálysértésre hivatkozott, amikor azt kifogásolta, hogy sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének a tekintetben, hogy miért nem látták a tévedést, mint büntethetőséget kizáró okot megállapíthatónak.
- [53] A Be. 373. § (1) bekezdésének III. a) pontja szerint a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha az indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan.
- [54] Az ítélet indokolásának elégtelensége akkor vezet hatályon kívül helyezéshez, ha a mulasztás a határozatot felülvizsgálatra alkalmatlanná teszi. Amennyiben pedig az ítélet az

indokolási kötelezettség megsértésének a Be. 373. § (1) bekezdésének III. pontja szerinti fogyatékoságában szenved, az ítélet e részének, rendelkezésének anyagi jogi tartalma, helyessége, törvényessége nem is vizsgálható, mert felülbírálatra eleve alkalmatlan.

- [55] A II. r. terhelt bűnügyében azonban sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság nem mulasztott a Be. 373. § (1) bekezdésének III. pontja által meghatározott körben – azaz a büntetőjogi főkérdések tekintetében –, miután a szükséges és elégséges mértékben egyaránt eleget tett indokolási kötelezettségének. Az elsőfokú bíróság tényállást állapított meg, amit a másodfokú bíróság kiegészített, helyesbített, ekként a másodfokú eljárásban is irányadó volt a tényállás. Az első- és a másodfokú bíróság részletesen megindokolta, hogy milyen bizonyítékok, milyen indokok alapján állapította meg azt a tényállást, amelyre a bűnösség kimondását alapította. Mindkét bíróság ellenőrizhető módon rögzítette az általa alkalmazott anyagi és eljárásjogi szabályokhoz vezető indokait, következtetéseit.
- [56] A másodfokú bíróság határozatában kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének a szükséges mértékben eleget tett. Elfogadta az elsőfokú bíróságnak azt az indokolását, hogy amikor a II. r. terhelt kiutazott a kábítószerért Belgiumba élettársával, az I. r. terhelttel, tudomása volt arról, hogy azt kereskedelmi céllal szerzi meg élettársa, és azt így hozták be Magyarország területére.
- [57] A másodfokú bíróság a fentiekén túlmenően részletes indokát adta annak is, hogy nem vitásan anyagi haszonszerzés motiválta az I. r. és a II. r. terheltek tettét.
- [58] Végül utalva arra, hogy a felülvizsgálati indítvány mind az indokolási kötelezettség megsértésének, mind a törvénysértő minősítés okaként a tévedés, mint büntethetőséget kizáró ok „mellőzését” jelölte meg, a Kúria a következőkre mutat rá.
- [59] A tudattartalom, a büntetőjog fogalomrendszerében részben ún. tudati tény, részben tényekből levont jogi jelentőségű következtetés. Amennyiben ténybeli alapja nem része a jogerős határozat tényállásának, akkor a Be 423. § (1) bekezdése a jogerős határozat felülvizsgálatát tévedés jogcímén, eltérő tények alapján kizárja.
- [60] Az ítéleti tényállásból – amint azt a megtámadott határozatok indokolása kifejtette – logikusan csak azt a következtetést lehet levonni, hogy a II. r. terhelt tisztában volt azzal, hogy nem csekély mennyiségű kábítószer forgalomba hozatalára vállalkozik.
- [61] Az ítéleti tényállás nem tartalmaz olyan tényeket, amelyekből a II. r. terhelt ténybeli tévedésére lehetne következtetni. A felülvizsgálati indítvány sem egyedül az irányadó tényállásra, hanem a II. r. terhelt vallomására hivatkozik, amelynek viszont a felülvizsgálat során már nincs jelentősége.

- [62] A Be. 416. § (1) bekezdésének b) pontja értelmében a büntetés revíziójára csak akkor van lehetőség, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt került sor törvénysértő büntetés kiszabására. Miután a felülvizsgálati indítvánnyal támadott minősítés törvényes, és más anyagi jogszabálysértés sem történt, a kiszabott büntetés mértékét a Kúria nem vizsgálhatta (EBH 2011.2387.).
- [63] Mindezekre figyelemmel – s miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalból köteles – a Kúria a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, s a megtámadott határozatokat – a Be. 426. §-a alapján – a II. r. terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

(Kúria Bfv. II. 1.990/2015.)